

KOSMOS

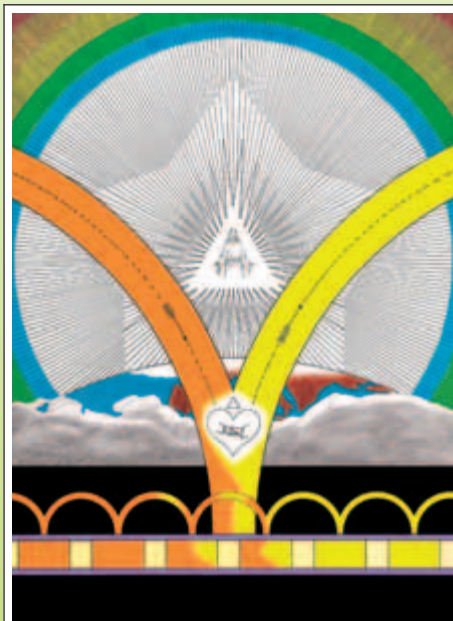
TIJDSCHRIFT OVER DE GEESTESWETENSCHAP VAN MARTINUS
HET DERDE TESTAMENT

HET ZESDE GEBOD
door Martinus

DE ONTWIKKELING VAN INTELLIGENT
NAAR INTELLECTUEEL

ZIJN DE JODEN GODS UITVERKOREN VOLK?

ATHEÏSME, MEDITATIE EN GEESTESWETENSCHAP
door Hans Wittendorff

HET SYMBOOL OP DE VOORKANT

Het symbool op de voorkant – “de volmaakte mens naar Gods beeld, als zijn gelijkenis” (Gen. 1:26) - toont ons het volmaakte gedrag of “het toekeren van de linkerwang, als we op de andere geslagen worden” (Matth. 5:39).

Onderaan op het symbool wordt de ontwikkeling van het dier (oranje) naar de volmaakte mens (geel) getoond. De rechthoekige, oranje gebieden symboliseren onze fysieke aardse levens van geboorte tot dood. De daartussen gelegen kleinere, witgele gebieden tonen dat we ons tussen de fysieke aardse levens in in de geestelijke werelden bevinden. Na ieder verblijf in deze geestelijke werelden begint een nieuw aards leven, gebaseerd op de eigenschappen en aanleggen die we tijdens de voorafgegane aardse levens ontwikkeld hebben. De oranje en gele bogen laten zien dat ons lot een resultaat van ons eigen denken en handelen in onze voorafgegane en ons huidige aardse leven is.

De grote oranjekleurige boog die van links naar rechts naar het midden loopt, symboliseert een onaangename of zogenoemde ‘slechte’ handeling die tegenover iemand begaan wordt. Deze handeling wordt met vriendelijkheid en begrip beantwoord, wat hier met het hart en de gele boog gesymboliseerd wordt. Het symbool toont zodoende de gehele inwijding van de volmaakte mens in het lots- en levensmysterie, zijn inzicht in het eeuwige leven, in de ontwikkeling en de wet van het lot: “Wat je zaait, zal je oogsten” (Gal. 6:7).

Door deze eeuwige wet leren we allemaal tussen goed en kwaad te onderscheiden. We worden volmaakt en worden “de ware mens naar Gods beeld, als zijn gelijkenis”. Voor een uitgebreidere verklaring zie *Het Eeuwige Wereldbeeld 2*, symbool nr. 23.

INFORMATIE OVER HET WERK VAN MARTINUS

Het tijdschrift KOSMOS wordt uitgegeven om de lezer inzicht te geven in het wereldbeeld van Martinus, dat met zijn kosmische analyses de lezer tot humaniteit en naastenliefde wil inspireren.

Dit wereldbeeld, dat de geestelijke wetten en principes van het leven helder uiteenzet, heeft Martinus beschreven in zijn levenswerk: HET DERDE TESTAMENT. Het werd geschreven voor mensen die een verklaring van het leven zoeken die zowel hun gevoel als hun intelligentie tevreden kan stellen, op verstand berust en logisch is.

Martinus wilde zelf niet dat zijn werk tot de vorming van een sekte of vereniging zou leiden. Het is toegankelijk voor iedereen die de verklaring van de eeuwige levenswaarheden in de vorm van logische gedachtereeksen wil leren begrijpen.

HET ZESDE GEBOD

door: Martinus

Hoofdstuk 1

Alle overtredingen van de tien geboden uit de bijbel zijn stuk voor stuk een overtreding van het zesde gebod

In feite bestaat er voor de mensen maar één gebod, namelijk het zesde gebod uit de bijbel: “Gij zult niet doodslaan” (Exod. 20:13). Alle overtredingen van de andere tien geboden uit de bijbel zijn stuk voor stuk slechts een variatie op de overtreding van het zesde gebod. In de mate waarin iemand in staat is het zesde gebod na te leven bouwt hij een gelukkig lot op en in dezelfde mate heeft hij zich als ‘mens’ ontwikkeld. In alle situaties waarin iemand doodt, is hij nog onontwikkeld en verraadt hij dat de mens van de dieren afstamt. De onvolwassen mens is dus geen zuiver mens maar ook geen zuiver dier meer. Zelfs de primitiefste mens heeft be-

paalde gebieden in zijn bewustzijn en gedrag waarbinnen hij het zesde gebod naleeft, terwijl hij tegelijkertijd in andere en grotere gebieden doodt. Voor de dieren is het echter een levensvoorwaarde om te doden. Het dier kan zich niet op een andere manier handhaven of verdedigen.

Hoofdstuk 2

Ook al doodt iemand geen mensen of dieren, dan kan hij nog heel goed het zesde gebod overtreden

Natuurlijk zullen de mensen nu beweren dat ze nog nooit iemand gedood hebben en daarom geen moordenaar of overtreder van het zesde gebod kunnen zijn. Maar het feit dat iemand geen mens gedood heeft, betekent niet dat hij zich helemaal of volledig aan het

zesde gebod houdt. Als iemand bijvoorbeeld, om welke reden dan ook, dieren doodt, dan overtreedt hij het zesde gebod. Het zesde gebod luidt kort en bondig: “Gij zult niet doodslaan”. Er bestaat geen uitzondering op. Er staat immers niet dat er alleen geen mensen gedood mogen worden. Maar ook al doden we geen mensen of dieren en ook al eten we geen dierlijk voedsel, dan nog kunnen we heel goed het zesde gebod overtreden. *Het doden* heeft namelijk niet alleen betrekking op het doden van menselijke en dierlijke organismen. Alle brute handelingen – iedere vorm van geweld en van het beschadigen van de organismen van andere wezens – worden namelijk in gang gezet door precies dezelfde energie als de energie waarmee moord en doodslag in gang gezet wordt, namelijk woede, haat en verbittering. Deze energie is dus zuivere moordenergie. Alle handelingen die door deze energie in gang gezet worden, beogen absoluut niets anders dan de beschadiging of vernietiging van het leven van andere wezens. Zo’n beschadiging of vernietiging van het leven van andere wezens zal een overeenkomstige vermindering van de levensbeleving van deze wezens betekenen. Zo’n vermindering van de levensbeleving houdt echter in dat dit deel van hun totale levensbeleving dood is. Als we iemands ogen vernietigd hebben, dan hebben we dus dat deel van zijn levensbeleving dat op zijn ogen gebaseerd was, gedood. Iemands ogen of andere onderdelen van zijn zintuigstelsel of organisme vernietigen is daarom ook hetzelfde als *do-*

den. Ook al is dit slechts een partiële vorm van doodslag die niet het gehele lichaam treft, is het toch een overtreding van het zesde gebod, en wel in de mate waarin er delen van het organisme van het andere wezen vernietigd zijn en dit wezen een groter of kleiner verlies van levensbeleving toegebracht is.

Hoofdstuk 3

Niet alleen het fysieke organisme kan geheel of gedeeltelijk gedood worden

Iemand overtreedt het zesde gebod echter niet alleen door het totale of gedeeltelijke doden van de fysieke organismen van andere wezens. Iemand kan ook de mentaliteit of psyche van een ander wezen gedeeltelijk doden of invalide maken, waardoor het zijn gezondheid in meer of mindere mate verliest, een zenuwzinking krijgt of een geestelijk wrak wordt. Dit partiële doden wordt bijvoorbeeld uitgevoerd door geldafpersers, woekeraars, meedogenloze en schaamteloze geldeisers, verspreiders van geruchten of kwaadsprekers en vele andere primitieve mensen, bij wie het in de betreffende situaties nog helemaal ontbreekt aan humanaan medegevoel of het talent voor humaniteit voor de wezens die hun slachtoffer geworden zijn. Zoals we hier kunnen begrijpen, omvat de overtreding van het zesde gebod een veel groter gebied dan wat daar gewoonlijk in het dagelijks leven onder verstaan wordt. En omdat bijna geen enkel nor-

Mozes, de 'Tien geboden'
dit zgn. 'Tiengebodenbord' dateert uit de zestiende eeuw

maal mens kan zeggen dat hij zich niet aan zo'n overtreding schuldig zal maken, zullen de meesten daarom meer of minder geestelijk verwant met een moordenaar zijn. Wie werkelijk voorwaarts wil naar de toppen van humaniteit en beschaving, doet er goed aan om eens na te denken over zijn verwantschap met deze saboteurs van het leven.

Hoofdstuk 4

De mensen kunnen niet plotseling ophouden met het principe van het doden te gebruiken

Nu zal hier natuurlijk tegen ingebracht worden, dat zo'n volledig naleven van het zesde gebod volstrekt onmogelijk is voor de mensen. Miljoenen mensen op aarde leven van jacht en visserij. Weer andere miljoenen leven van het fokken van dieren voor de slacht, om op die manier voor ontelbaar vele miljoenen mensen voedsel te produceren. Trouwens, als het een overtreding van het zesde gebod is om zich tegen misdadigers te verdedigen die je willen beroven, plunderen, bedriegen of geweld tegen je willen gebruiken, je willen onderdrukken of je tot de dood toe willen vervolgen, dan kunnen orde en recht onmogelijk in de maatschappij gehandhaafd worden zonder dit gebod te overtreden. Alle instituties ter verdediging, zoals leger, politie en justitie, alsook het gevangen zetten en straffen, zullen volgens het hier genoemde ook een overtreding van het zesde gebod

zijn. Stel je voor wat voor een ineensstorting van de beschaving en wat voor een anarchie er zou ontstaan, als deze instituties vandaag opgeheven zouden worden, omdat ze strijdig zijn met het zesde gebod. Het is toch een vaststaand feit dat deze instituties onmogelijk gemist kunnen worden.

Het is natuurlijk waar dat zowel jacht, visserij en het slachten van dieren als de overheid, het leger, de politie en het rechtswezen tegenwoordig zulke belangrijke cultuurfactoren zijn, dat ze onmogelijk gemist kunnen worden en onmogelijk plotseling door politiek, dictatuur of religieuze propaganda veranderd kunnen worden. De genoemde factoren zijn niet door een plotseling uitgevoerde wilsdaad tot stand gekomen. Ze zijn het resultaat van duizendjarige tradities en zijn organisch ingebouwd in de wezens als iets wat deel uitmaakt van hun huidige normale aard, ziel en bewustzijn, net zoals de tradities van de koppensnellers, bosjesmannen, hottentotten en andere natuurmensen organisch in hun bewustzijn en ziel ingebouwd zijn. De psyche van deze wezens kan ook niet veranderd worden door een menselijk denkbeeld, of door dictatuur en straf. Maar dat betekent natuurlijk niet dat de ontwikkeling stilstaat en dat de mensen niet veranderen en voor eeuwig en altijd op de ontwikkelingstrede zullen blijven staan waarop ze zich nu bevinden. Niets in de wereld staat stil. Alles verandert.

Hoofdstuk 5

Het goddelijke scheppingsproces dat we de 'natuur' noemen leidt alles in zijn eindresultaat naar de hoogste volmaaktheid

Het mentale en autonome proces dat we *ontwikkeling* noemen, heeft tot nu toe in de loop van verschillende specifieke tijdperken zowel de aarde als al het leven erop omgevormd. Niets is om zo te zeggen nu wat het duizenden jaren geleden geweest is en niets zal in de toekomst zijn wat het tegenwoordig is. Dit allesomvattende omvormingsproces leidt in de vorm van logische schepping al het leven van onvolmaaktheid naar volmaaktheid, van primitiviteit naar intellectualiteit, van bruutheid naar humaniteit en van haat naar liefde. Die omvorming of schepping houdt de natuur of God in eigen hand. De mensen kunnen haar absoluut niet veranderen, noch door revoluties, oorlog, dictatuur, marteling en politiek noch door het vormen van religieuze sekten. Zij heeft o. a. de aarde omgevormd van een vuurzee tot een wereld die geschikt is voor de ontwikkeling of vervolmaking van myriaden levende wezens. Dezelfde goddelijke schepping heeft met feilloze zekerheid de schepping of vervolmaking van het levensbelevingsvermogen gerealiseerd. Nadat het eerst zwakke, buiten het wakkere dagbewustzijn om optredende impulsen in de mineraalmaterie vertegenwoordigde, werd het levensbelevingsvermogen door de genoemde ontwikkeling verder tot groei gebracht

en veranderde het in een zwakke aanduiding van beginnend bewustzijn in de plantenorganismen. Vanhier leidde de ontwikkeling het levensbelevingsvermogen verder naar een veel grotere capaciteit. De plantenorganismen werden tot dierlijke organismen omgevormd, waardoor de wezens 'dieren' werden. Met deze organismen werden de wezens gezegend met een sterk verruimd dagbewustzijn en een overeenkomstige bewegingsvrijheid. Maar het proces van vervolmaking ging nog verder.

Hoofdstuk 6

De ontwikkeling van het humane vermogen kan niet alleen door onderwijs plaatsvinden

In het dier begon de ontwikkeling van nieuwe vermogens, die het geleidelijk aan naar een veel hoger mentaal niveau gebracht hebben. Het begon een heel nieuw wezen te worden. Het dier veranderde in de huidige aardse mens. De vervolmaking is daarmee echter niet tot stilstand gekomen. Er worden steeds nieuwe vermogens ontwikkeld. Naast het intelligentievermogen, dat bij sommige mensen zeer ver ontwikkeld is en dat de moderne materiële wetenschap voortgebracht heeft, is een nieuw vermogen aan een onstuimige ontwikkeling begonnen. Dit nieuwe vermogen is de humane begaafdheid en instelling van de mens. Dit vermogen zorgt ervoor dat we het niet langer over ons hart kunnen verkrijgen andere

wezens kwaad te doen. Dit vermogen ontwikkelt zich echter alleen door lijdenservaringen. Het kan niet zoals het intelligentievermogen door onderwijs ontwikkeld worden. Maar iedere vorm van lijden die een wezen, bewust of onbewust, een ander levend wezen toebrengt, zal met zich meebrengen dat het zelf steeds aan de lijdenssfeer gebonden moet zijn. Op die gebieden waar iemand het niet over zijn hart kan verkrijgen andere wezens lijden te bezorgen, is hij zelf beschermd. Op deze gebieden heeft hij dan geen geweer of andere dodelijke of verminkende verdedigingsmiddelen meer nodig. Daar kan hij niet door lijden getroffen worden. Maar in de situaties waarin hij het nog over zijn hart kan verkrijgen andere wezens kwaad te doen – ongeacht onder welke omstandigheden dit gebeurt en ongeacht of het een verdediging of aanval is – is hij niet beschermd. Dat hij in de betreffende situatie zijn eigen leven kan redden door de tegenstander te doden of te verminken, is weliswaar een soort bescherming, maar dit heeft onherroepelijk tot gevolg dat hij vroeg of laat deze moord of lijdenservaring die hij zijn naaste aangedaan heeft, met zijn eigen leven of met een overeenkomstig lijden in zijn eigen organisme terug moet betalen.

Hoofdstuk 7

Zolang iemand zich met oorlog, bruutheid en geweld verdedigt, kan hij niet uit het domein of trillingsgebied van de lijdenservaringen of oorlog komen

Iedere bescherming tegen de kwade aanslagen van andere wezens, die op dood of vermindering berust, is om bovengenoemde reden in feite geen bescherming. Deze zal er voor zorgen dat het wezen steeds aan de zone van het principe van het doden gebonden moet zijn. Het zal voortdurend aan het gebied van het lijden gebonden blijven. Het moet steeds leven met de vrees door zijn tegenstander overwonnen, gepijnigd of vermoord te worden. Het moet zich dan voortdurend gedwongen voelen om zich met brute macht, dodelijke wapens en verminkingsmethoden te beschermen. Haat kan echter niet door haat ophouden. Vijandschap kan niet door vijandschap ophouden, oorlog kan niet door oorlog ophouden, gewelddadigheid kan niet door gewelddadigheid ophouden en onwetendheid kan niet door onwetendheid weggenomen worden. Zolang een wezen in zijn bewustzijn of ziel op de golflengte van deze verschijnselen afgestemd is en deze verschijnselen dus als de enige beschermingsmiddelen blijft beschouwen, hoort het in dit trillingsgebied thuis, dat natuurlijk hetzelfde is als de lijdenszone of het domein van de ongelukkige lotsbestemmingen. De enige weg die beslist wegvoert uit dit gebied, dat in werkelijkheid de godenschemering of hel uit de bijbel is, is een verandering van de golflengte in de ziel of psyche. Maar juist deze verandering van de golflengte wordt door de feitelijke lijdenservaringen in de ziel en psyche van ieder van ons tot stand gebracht, omdat die geleidelijk aan de sympathie-aanleg, dat wil zeg-

gen het humane vermogen of de naastenliefde, ontwikkelen. Dat wil zeggen dat ze ons vermogen ontwikkelen om het niet meer over ons hart te kunnen verkrijgen enig levend wezen kwaad te doen, ongeacht welk kwaad dit wezen onszelf eventueel aangedaan heeft. Dan horen we niet langer thuis in het golflengte- of trillingsgebied van het principe van het doden. Dan horen ons bewustzijn en onze ziel en daarmee ons gedrag thuis in een geheel nieuw en tegenovergesteld golflengtegebied, dat ons psychisch volledig immuun maakt voor alle aanslagen van het principe

van het doden. Dit golflengtegebied vervult ons namelijk met de totale liefde die alle haat oplost; het stimuleert de totale vriendschap die alle vijandschap oplost, het bevordert de algehele vrede die iedere vorm van oorlog verhindert, het bevordert de humaniteit die alle gewelddadigheid verwijdert en het stimuleert de kennis die alle onwetendheid wegneemt. Dan zijn we de vervulling geworden van Gods grote doel met het levende wezen; we zijn 'de mens naar Gods beeld' (Gen.1:26) geworden.

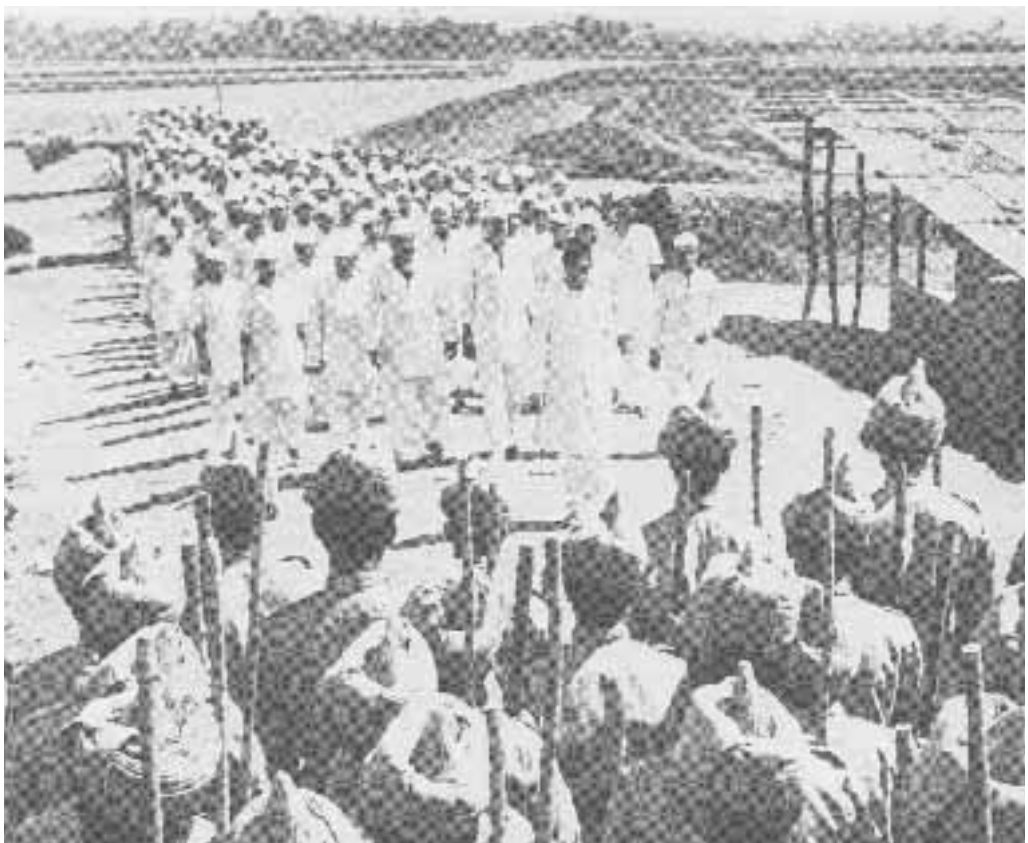

Foto uit de film Gandhi, geweldloos protest, actie bij Dharasama

Hoofdstuk 8

Het gedrag van Christus: de mens naar Gods beeld, als zijn gelijkenis

Daarom begrijpen we nu het gedrag van Jezus volledig en begrijpen we waarom hij de volgende verheven eeuwige woorden uitsprak: “Breng uw zwaard weer op zijn plaats, want allen, die naar het zwaard grijpen, zullen door het zwaard omkomen” (Matth. 26:52), “Maar ik zeg u, de boze niet te weerstaan, doch wie u een slag geeft op de rechterwang, keer hem ook de andere toe” (Matth.5:39)! Ook begrijpen we nu dat er een wetenschappelijke waarheid in zijn woorden lag toen hij aan het kruis hing en zijn beulen verontschuldigde met de woorden: “(...) want zij weten niet wat zij doen” (Luc. 23:34). Hij wist dus dat zij onontwikkeld en nog onvolmaakte wezens waren. Zij bezaten de intellectuele noch de humane begaafdheid om de situatie te zien vanuit die goddelijke helderheid, van waaruit de ‘volmaakte mens naar Gods beeld’ de gebeurtenis zag. Maar voor de gehele wereld werd hier aan het kruis geopenbaard hoe de volmaakte mens het zesde gebod naleeft. Zelfs in de ergste situaties en tegenover de mensen die, vervuld van haat en woede, zijn fysieke lichaam aan het kruis genageld hadden, bewaart hij zijn liefdevolle instelling en zegent hij al degenen die hem tijdens hun dodelijke foltering van hem vervloekten. Hiermee werden het gedrag, de intellectueelheid en de humaniteit geopenbaard die, in combinatie met de nale-

ving van het zesde gebod, van hem ‘de weg, de waarheid en het leven’ (Joh. 14:6) of ‘de volmaakte mens naar Gods beeld’ maakten. Juist door zijn totale naleving van het zesde gebod, werd Jezus het fundament voor de beschaving in een nieuw wereldtijdperk. De eerste zwakke geboorteweën van dit tijdperk waren identiek met het kerkelijke christendom. De totale doorbraak van dit christendom – in de vorm van een combinatie van culminerende intellectueelheid met culminerende humaniteit, die weer hetzelfde is als de mentaliteit van Jezus omgezet in praktisch gedrag – zal de mens dan in zijn laatste fase van de lange ontwikkelingsreis van de duisternis naar het licht vervolmaken.

Hoofdstuk 9

Zonder de naleving van het zesde gebod is er geen weg uit de duisternis

Zonder de naleving van het zesde gebod is er dus geen weg vooruit, geen liefde van de kant van de naaste, geen vrede in het hart en geen zaligheid of zekerheid in het leven. De mensen zullen dan in het domein van de verschrikkingen en van de ongelukkige lotsbestemmingen blijven leven, alsmede in het culminerende bijgeloof dat oorlog, doodslag, terechtstelling, marteling en straf de hoogste bescherming van de mens zijn. Ze begrijpen dus niet dat de weg naar God de enige werkelijke en absolute bescherming in het leven is, en dat de weg naar God het naleven van het zesde gebod inhoudt. Hier moet

Nadat Jacob had geworsteld met de engel zonder het onderspit te delven, kreeg hij de naam Israël; hij was een ander mens geworden.

echter wel opgemerkt worden dat het naleven van het zesde gebod een manifestatievorm is die natuurlijk niet enkel en alleen op grond van het kennen van dit gebod in de praktijk gebracht kan worden. Het is een manifestatievorm die geleidelijk aan in het wezen ontstaat, al naargelang het de gevolgen van zijn overtredingen van het zesde gebod ondervonden heeft. Deze gevolgen zijn dus hetzelfde als de lijdenservaringen of de ongelukkige lotsbestemmingen. Deze lijdenservaringen of lotsbestemmingen brengen geleidelijk aan het humane vermogen of de naastenliefde in het wezen voort. In de mate waarin dit vermogen ontstaat, zorgt het ervoor dat het wezen het niet over zijn hart kan verkrijgen 'kwaad' te doen. In die gevallen waarin dit hu-

mane vermogen nog niet voldoende ontwikkeld is, doet het wezen in overeenkomstige mate het 'kwade, ook al wenst het dat in feite niet te doen. De mensen die zich in dit stadium bevinden beleven daarom net zo als Paulus, dat ze het 'goede' dat ze willen doen, niet doen, maar het 'kwade' dat ze niet willen doen, doen (naar Rom. 7:19). Dit is echter volstrekt natuurlijk in het stadium waarin deze mensen zich bevinden. Niemand kan in de beginfase van een manifestatievorm, die hij moet aanleren, hierin een meester zijn. Dat is pas het geval als de oefening die nodig is om van het wezen een meester in deze manifestatievorm te maken, volledig uitgevoerd is of haar vervolmaking bereikt heeft. De aardse mensheid is bovendien in zo'n sfeer van duistere lotsbestemmingen gehuld, dat er situaties ontstaan waarin het er niet toe doet wat we doen, want we doen toch iets 'kwaads'. In die situaties moeten we er achter zien te komen wat het 'minste kwaad' is en daar dan naar handelen. Dat zal dan het meest liefdevolle zijn. Door ons bewustzijn zo in te stellen en ons daarnaar te gedragen, zal het vermogen om het zesde gebod na te leven sterk groeien, waardoor God en het paradijs een fundamenteel feit in ons innerlijk worden.

(Dit artikel van Martinus is uit: Kontaktbrev (contactbrief) 1955, nr. 6 en 7, en werd in 1969 opgenomen in het Deense boek nr. 19.)

Vragenrubriek

Beantwoord door Hans Wittendorff

De ontwikkeling van intelligent naar intellectueel

VRAAG: *Een studiegroep schrijft, dat men in verband met de verklaring van Martinus over de basisenergieën een probleempje heeft gekregen. Een van de deelnemers denkt dat Martinus een onderscheid maakt tussen intelligente en intellectuele mensen. Is dat waar, en hoe definieert Martinus het verschil?*

ANTWOORD: Het is juist dat Martinus onderscheid maakt tussen deze twee begrippen. Hij bespreekt het verschil op vele plaatsen in *Livets Bog*, bijvoorbeeld in deel 3, par. 823: “(...) een wezen kan buitengewoon intelligent zijn zonder intellectueel te zijn (...) In deel 6, par. 2034 definieert hij het verschil dan nog verder: “(...) met de ontwikkeling van de intelligentie en door het beleven van de vele lijdenservaringen of duistere lotsbestemmingen – waar het onvolmaakte of onlogisch geleide leven de mens in verwardt, waardoor het gevoelsvermogen en het vermogen om medelijden te voelen zich ook geleidelijk aan ontwikkelen – wordt de mentaliteit en de gedachtegang van de mens steeds meer geïntellectualiseerd”.

Met andere woorden, Martinus beschrijft de genoemde begrippen als stadia op de weg van de ontwikkeling. De mens ontdekt geleidelijk aan dat de

overgeleverde religieuze dogma's niet erg logisch zijn, waardoor veel mensen een tijdlang zuivere materialisten worden, die, met de woorden van Martinus, hun leven uitsluitend op koude intelligentie baseren.

In verband hiermee zegt Martinus iets wat zeer interessant is. In par. 2059 vertelt hij dat volgens hem de mensen de overgeleverde religieuze tradities en dogma's ontgroeien, en dat niet alleen binnen het christendom.

Martinus zegt hier: “De academische jeugd binnen zowel het boeddhisme, de islam als andere geloofsgodsdiensten ontgroeit met de ontwikkeling van haar intellectualiteit ook het onintellectuele religieuze niveau. Het bezoek aan de tempels en de onderwerping aan de macht van de onintellectuele geestelijken en priesters zal niet blijven voortbestaan. De academische jeugd kan deze macht niet in relatie brengen met logica en liefde (...)”.

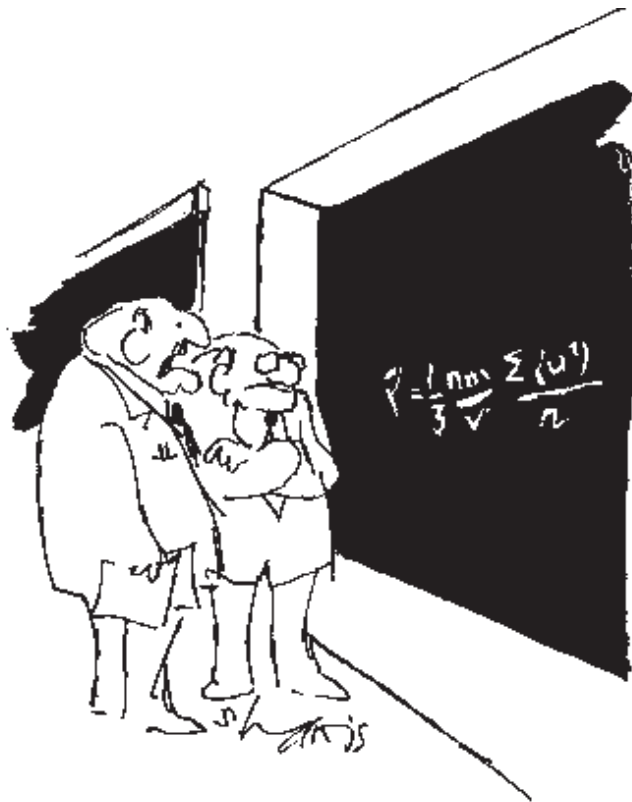
We sluiten af met een citaat uit een lezing van Martinus op 5 juli 1942 (zie de Deense *KOSMOS* 10-1979), waarin hij herdenkt dat *Livets Bog* deel 1 in 1932 uitgegeven werd. Hierin zet hij de dingen helder uiteen: “Ik maak onderscheid tussen intelligente en intellectuele mensen, want iemand kan heel goed intelligent zijn zonder intel-

lectueel te zijn. De mensen kunnen best hun verstand gebruiken op gebieden die niet geheel op logica berusten, en ook al zijn ze zeer intelligent, dan kunnen ze best iets onvolmaakts scheppen (...). Wil iemand zijn intelligentie op de juiste wijze gebruiken, dan is het noodzakelijk dat hij een ander vermogen ontwikkelt, het liefdesvermogen. Dan gebruikt hij zijn verstand in dienst van de liefde. Die toestand noem ik *hoogintellectualiteit*. De intellectuele mensen herkennen we hieraan dat ze ontvankelijk zijn voor alle informatie die de ontwikkeling van de mensen sti-

muleert in de richting van zowel humaniteit als het scheppen van welbevinden voor de mensheid”.

Het zal spannend zijn om te zien of ook bij de islam en andere godsdiensten in de komende eeuwen hetzelfde zal gebeuren als bij het christendom: dat door de ontwikkeling van de intelligentie-energie en door de geweldige lijdenservaringen de mensen uit alle culturen humaner en meer intellectueel gemaakt zullen worden.

(Uit de Deense KOSMOS nr. 7-2002.)

Sidney Harris,

‘Het is zo ontmoedigend te bedenken dat alles wat we nu geloven binnen een paar jaar zal zijn weerlegd.’

Vragenrubriek

Beantwoord door Hans Wittendorff

Zijn de joden ‘Gods uitverkoren volk’?

VRAAG: *Een lezer schrijft: “Als je hoort dat de bijbel de joden ‘Gods uitverkoren volk’ noemt, kun je je daar best over verbazen. Want deels hebben de joden een onvoorstelbaar gruwelijk lot gehad, en deels zijn ze, als volk beschouwd, niet bepaald vergevingsgezind, maar houden ze vast aan het principe “oog om oog, en tand om tand” (Lev. 24:20). Hoe moet dit alles gezien worden in het licht van de analyses van Martinus?”*

ANTWOORD: Deze vraag is eigenlijk interessanter en omvattender dan je zo op het eerste gezicht zou denken. Want Martinus laat ons het lot van het joodse volk zien als een voorbeeld voor alle naties en alle rassen, en voor elk individu. Met andere woorden: alle mensen kunnen iets van de joden leren!

Martinus behandelt dit thema op vele plaatsen, o. a. in *Livets Bog* deel 4, par. 1301-1308. Hier plaatst hij het lot van de joden in een geweldig perspectief tussen de twee delen van de bijbel: *het Oude Testament* en *het Nieuwe Testament*. Hij schrijft: “Heeft niet juist het naleven van de familiewetten uit *het Oude Testament* het joodse volk duizenden jaren lang als één volk bijeen kunnen houden, ook al was het om zo te zeggen over de gehele

beschaafde wereld verspreid, en ook al moest het permanent tussen vele andere rassen in ballingschap leven, en de joden naast hun eigen taal allerlei andere talen moesten spreken? (...) Was ons godsdienstonderwijs op basis van dit *Testament* geen permanente studie van oorlogen en nog eens oorlogen? (...) Gebood de wet van Mozes niet: ‘Oog om oog, en tand om tand’ (Lev. 24:20)? En veroordeelden niet juist de hogepriesters zelf (...) Jezus van Nazareth tot marteling en kruisiging? Maar waarom? Was dat niet juist omdat hij het evangelie van de naastenliefde verkondigde?” (Par. 1301.)

Wat een verschil bestaat er tussen deze twee *Testamenten* oftewel ontwikkelingsperioden in de geschiedenis van de mensheid? De morele idealen van het *Oude Testament* maken het levensgevaarlijk zijn naasten lief te hebben, terwijl de morele idealen van *het Nieuwe Testament* het levensgevaarlijk maken ‘zijn naasten *niet* lief te hebben’ (naar Matth. 22:37-40).

Maar hoe moet het dan begrepen worden dat de joden ‘Gods uitverkoren volk’ genoemd worden? Heeft God echt zijn ‘lievelingetjes’ of favorieten onder de naties? (Par. 1303.) Natuurlijk niet. Als de levende wezens zich echter verder moeten ontwikkelen

in de kringloop, zowel ‘omhoog’ naar het licht als ‘omlaag’ naar de duisternis, dan moet God met behulp van voorbeelden de richting aangeven en ze onderwijzen. Hierover schrijft Martinus: “En het joodse volk is enkel ‘Gods uitverkoren volk’ omdat het dát volk geworden is ‘waarin alle geslachten der aarde gezegend zouden worden’ (Gen. 12:3). Dit betekent weer dat het een volk is dat in de spiraal of kringloop van de ontwikkeling vooraan staat. Daardoor is het een volk geworden, met een lot waar de erna komende naties of volken op kunnen terugzien. Het lot van dit volk is dus voor de gehele overige wereld blootgelegd. Omdat het deze overige volken dus vooruit is, zullen die door de geschiedenis van dit volk de gehele lotsvorming of ontwikkeling ervan kunnen volgen. De andere volken van de wereld kunnen aan de hand van het lot van dit volk zien wat er gebeurt als je in veel te hoge mate je identiteit als ‘Gods uitverkoren volk’ verkeerd begrijpt, en denkt dat dit ‘uitverkoren zijn’ hierin bestaat, dat je geroepen bent om een ‘herrenvolk’ oftewel ‘heersersvolk’ te zijn (...).” (Par. 1303.)

Met andere woorden, het lot van de joden blijkt van de allergrootste betekenis te zijn voor alle naties en voor ieder individu van de mensheid. Want het zijn immers beslist niet alleen de joden die zulke ideeën over het ‘uitverkoren zijn’ gehad hebben, over het ‘superieur’ aan andere volken zijn en over het ‘oog om oog-principe’. Overal waar we het nationalisme en de zakelijke plundering zich zien

ontplooiën, zien we dus figuurlijk gesproken *het jodendom* zich ontplooiën. Zoals Martinus het uitdrukt: “Ja, de niet-joodse volken hebben enorm veel van de ‘joden’ geleerd. Ze zijn in zakelijk opzicht zelf ‘geniale joden’ geworden”. (Par. 1303.)

Wat gebeurt er echter met ons als wij in de vorm van een ongelukkig lot het ‘goddelijke onderwijs’ krijgen, en ontdekken dat we ons vergist hebben. Het kan heel goed zo zijn dat het een poos duurt voordat we dat inzien. Maar op een gegeven moment zullen zowel naties als individuen proberen hun koers te verleggen. Wat dat aangaat, vormen de joden geen uitzondering. Ook zij zullen hun strenge orthodoxe godsdienst ontgroeien en zullen proberen in vrede te leven met hun burens: ze leren de kunst van het vergeven!

Martinus schildert dit op zeer krachtige wijze in par. 1308:

“Het Oude Testament met zijn verhalen over oorlogen en heldhaftige krijgsheeren, koningen en profeten is dus een stuk psychologie, verteld als ‘wereld-geschiedenis’. De geschiedenis van het joodse volk is door dit verhaal ‘aanschouwelijk onderwijs’ voor de rest van de wereld geworden. Het leven en gedrag van dit volk, zijn dwalingen, religieuze geloof en instelling vertegenwoordigen in principe hetzelfde leven, hetzelfde gedrag, dezelfde dwalingen en misstappen die alle andere volken op aarde ná het joodse volk noodgedwongen zullen doormaken. Het lot van de joden is het absoluut onver-

mijdelijke lot van alle aardemensen. De idee van 'Gods uitverkoren volk' of een soort 'heersersvolk' op aarde te zijn, is op een bepaald tijdstip in hun geschiedenis een gemeenschappelijk kenmerk voor alle volken, alle rassen, alle naties of staten, net zoals de idee van 'speciaal bij God in de gunst of in een goed blaadje te staan' iets is waar elk individu op een bepaald tijdstip tijdens zijn tocht door de kringloop ook onvermijdelijk het slachtoffer van zal zijn. (...) Welk volk of welk individu is volkomen vrij van deze idee? Nee, deze idee zit heel diep in alle wezens die zich in dat stadium van de spiraal-kringloop bevinden waarin de huidige

aardemensheid zich bevindt. (...) Zij is een onvermijdelijk gevolg van de onervarenheid met of onwetendheid over de wetten van het leven, die dit stadium kenmerkt. Absoluut alle volken en alle individuen moeten deze onwetendheid en dit bijgeloof en de gevolgen ervan in hun lotsvorming ondervinden”.

Martinus sluit dan af met de veelbetekende vraag aan ieder van ons: “Hoe zou de hoogmoed anders voor de ‘val’ kunnen komen en de hieruit voortkomende wijsheid kunnen ontstaan?”

(Uit de Deense KOSMOS nr. 8-2000)

Een joodse jongen die 13 jaar is geworden, wordt plechtig bevestigd als bar mitswa, 'zoon van de opdracht'. Daarbij leest hij een tekst uit de Tora voor.

Vragenrubriek

Beantwoord door Hans Wittendorff

Atheïsten, meditatie en geesteswetenschap

Vraag: *In een lange brief stelt een lezer enkele vragen, die verkort aldus luiden: Wat vindt Martinus van TM-meditatie en andere vormen van meditatie? Wat doe je, als je graag over de geesteswetenschap van Martinus wilt praten met jonge familieleden, die atheïst zijn en hun lidmaatschap van de kerk opgezegd hebben, maar desondanks zeer openstaan voor alle nieuwe kennis? Het lijkt me niet zo goed om tegenover een atheïst met de meditatie over het 'onzevader' (Matth. 6:9-13) te komen, en de vele bijbelcitaten zijn zeker een moeilijk punt voor nieuwe geïnteresseerden, die op hun huidige ontwikkelingstrede uitgesproken atheïsten zijn.*

ANTWOORD: De eerste vraag over de visie van Martinus op meditatie is al eerder in 1996 in de Deense *KOSMOS*, nummer 6/1996, door mij behandeld. Laat mij in het kort herhalen: Martinus distantieert zich beslist niet van alle meditatie, maar hij waarschuwt krachtig tegen VERKEERDE meditatie. Hieronder verstaat hij die vormen van meditatie waarmee iemand enkele ontwikkelingstreden denkt te kunnen overslaan, dus door meditatie 'kosmisch bewustzijn' denkt te kunnen krijgen. In het artikel *meditatie*

(zie Nederlandse *KOSMOS* jaargang 27, nr. 4) schrijft Martinus: "Dat betekent niet dat we niet moeten mediteren, integendeel, maar deze meditatie moet volstrekt ongevaarlijk zijn. (...) In bepaalde gevallen kan het gebeuren dat de kosmische flits tijdens het mediteren van iemand optreedt, ook al is deze persoon nog lang niet rijp om zo'n inslag in zijn bewustzijn te beleven. Juist dan treedt de (mentale) kortsluiting op".

Zoals ik verder in 1996 schreef: Hier ligt zeker de kiem voor vele ongelukkige lotsbestemmingen. Want we overschatten onszelf vast vaak; we vinden zelf dat we natuúrlijk "rijp zijn voor zo'n inslag in ons bewustzijn (...)". Het is immers spannend, en we vergeten de ernstige gevolgen. Vandaar de krachtige waarschuwingen van Martinus.

Maar wat is dan *de juiste vorm* van meditatie? Lees bijvoorbeeld in *Livets Bog* deel 6, par. 2000-2008. Hier vinden we een analyse die zo helder en zo in en in logisch is, dat we na het lezen van deze bladzijden niet meer in twijfel verkeren. Gedurende de natuurlijke ontwikkeling van dier via 'aardemens' naar ware mens bestaan er geen snellere of kortere wegen. Juist DE

MORAAL moet ontwikkeld worden en dat gebeurt alleen zoals Martinus hier schrijft:

“(...) door permanent het goede te doen, door zich erin te trainen goed te denken over hen die je vervolgen en haten, door om vergeving te bidden voor de woede die je niet kon verhinderen tot uitbarsting te komen, door te leven voor het dienen van andere levende wezens, kortom, door er helemaal op ingesteld te zijn een vreugde en zegen te zijn voor alles waarmee je in aanraking komt (...)”.

Het loont de moeite hierover te mediteren en dat je tegelijkertijd probeert het in praktijk te brengen.

Dan komen we bij de andere zeer interessante vraag over het veelvuldige gebruik van bijbelcitataten door Martinus, ondanks het feit dat hij zich vooral wendt tot ‘humane materialisten’, die nu juist in vele gevallen de religieuze dogma’s ontgroeid zijn en atheïst geworden zijn. Ik heb deze weg naar de kosmische analyses zelf bewandeld, dus ik begrijp de betreffende personen heel goed!

De conclusie van een eerder antwoord op een soortgelijke vraag is, dat als Martinus keer op keer naar de bijbel verwijst, de oorzaak hiervan gewoon deze is, dat zijn werk, *het Derde Testament*, juist een voortzetting is van de kosmische waarheden die in dit werk en andere ‘heilige boeken’ verborgen zijn. Maar wel te verstaan nu in een *geesteswetenschappelijke*

vorm, die bij het intelligentieniveau van de moderne mensen past. Vanuit dat gezichtspunt zal men ervaren dat het werk van Martinus juist die logische analyses bevat die van de oude verhalen geesteswetenschappelijke waarheden maken voor de moderne, zoekende mens.

Hier moeten we misschien vooral de nadruk op het woord ‘zoekende’ leggen. Want als iemand helemaal tevreden als atheïst is, dat wil zeggen de lege en steriele levensopvatting huldigt die stelt dat ‘God dood is’, dan moeten wij, die iets anders denken, de betreffende levensopvatting niet proberen te beïnvloeden.

Velen moeten echter de geestelijke armoede van het atheïsme erkennen en zij zoeken daarom naar een ander wereldbeeld. Als deze mensen van de geesteswetenschap van Martinus horen, worden ze in vele gevallen afgeschrikt door de vele bijbelcitataten, die om zo te zeggen in alle werken van Martinus voorkomen. Hier moet gezegd worden, dat velen echt baat hebben gehad bij de zogenoemde ‘secundaire literatuur’, dus de boeken van andere schrijvers over Martinus.

Vroeg of laat wenden wij ‘vroegere atheïsten’ ons echter allemaal tot de bron zelf, en als we daar dan rijp voor geworden zijn, storen de vele bijbelcitataten ons niet meer. Integendeel, nu worden de logische analyses van Martinus in het juiste perspectief geplaatst als *geesteswetenschap*.

In 1944 hield Martinus een lezing over het thema geesteswetenschap (zie de Nederlandse *KOSMOS*,

jaargang 28 nr. 1). Daarin wees hij met grote nadruk iedere gedachte af over de idee dat zijn werk als “een soort religieus, sektarisch gedachtegoed” aangeduid kan worden, maar juist alleen als geesteswetenschap betiteld kan worden. Tegelijkertijd voerde hij enkele indrukwekkende visies aan, omdat hij aantoonde dat iedere ontwikkelingsstade van de mensheid haar eigen ‘hoogste waarheid’ heeft. Als voorbeelden hiervan gebruikt hij onze oud Scandinavische voorvaderen en de huidige christelijke idealen. Deze voorvaderen vonden het heel gewoon om te doden en geweld uit te oefenen, en zij waren van mening dat de dood door ziekte en ouderdom direct vernederend was. De christelijke mensen verheugen er zich echter vandaag de dag juist in hoge mate over dat de dogma’s van de kerk zeggen dat men niet mag doden, liegen, stelen of geweld mag uitoefenen. Martinus vraagt dan: “Moeten in dat geval niet of de oud Scandinavische dan wel de christelijke idealen verkeerd zijn?” “Nee”, antwoordt hij, “beide opvattingen zijn in werkelijkheid even juist. Ze zijn, elk op zichzelf, een uitdrukking voor de op de bijbehorende trede geldende allerhoogste waarheid. Met andere woorden: de waarheid op de verschillende treden van de ontwikkeling van de mensheid.”

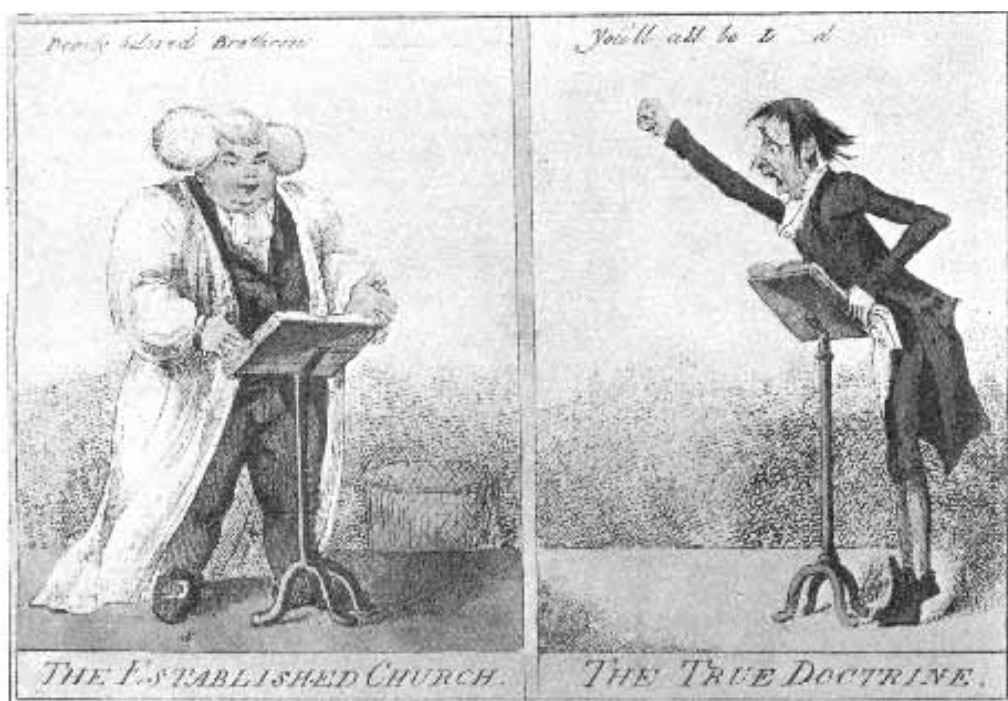
Verder zegt Martinus dat als de bijbel vandaag de dag door de groeiende intellectualiteit als zinloos of vaag ervaren wordt, “dan blijkt feitelijk dat de bijbel geen uiteindelijke weergave van de waarheid kan zijn of vertegenwoordigen. Gezien vanaf een

kosmisch vlak heeft de bijbel alleen de taak of bedoeling gehad om dat deel van de mensheid, waarop dit boek invloed gehad heeft, door enkele heel specifieke fases van het grote proces te leiden dat we *ontwikkeling* noemen. Al naargelang de mens deze treden achter zich laat, is de taak van de bijbel volbracht”.

Het is daarom heel natuurlijk dat de mensen tegenwoordig niet naar de dogma’s zoeken, maar naar de wetenschappelijke verklaring van de dogma’s. In de betreffende lezing zegt Martinus verder: “De kennis die de wetenschappelijke onderbouwing van alle dogma’s kan geven of die kan aantonen dat ze in overeenstemming met de werkelijkheid en beslist geen mystiek zijn, moet iets zijn wat op scholen, hogere opleidingen en universiteiten geleerd kan worden. Maar om dáár te komen moet zij natuurlijk eerst geboren worden. En van die geboorte bent u door mijn werk of kosmische analyses getuige”.

(Uit de Deense KOSMOS nr.4-1999)

George Cruikshank

De gevestigde kerk *en* De ware leer

COLOFON

Copyright: Martinus Instituut
Kopenhagen Denemarken

Weergave van tekst- en beeldmateriaal
uitsluitend na schriftelijke toestemming
van het Martinus Instituut.

Redactie: G. Oude Groen
A. Stroobant
C. Kuijper
W. Klusman

Prijs: voor 4 nummers per jaar € 16.-
Informatiemateriaal wordt gratis toegestuurd.

Stichting Martinus Centrum
Groot Hertoginnelaan 67
2517 ED Den Haag

Telefoon: 070 - 427 1497
070 - 360 96 32

Postbank rek.nr.: 266 46 92

info@martinuscentrum.nl

www.hetderdetestament.nl

Kamer van Koophandel 41154618